

**PER UN HABITATGE
I UNA FEINA DIGNA!**

Iniciativa per Catalunya Verds

JOVES
d'esquerra
verda

www.jev-jic.org

Armengol, 2-8. 08003 Barcelona.

93 310 58 50 / 93 268 38 19. joves@jev-jic.org

**LA PRECARIETAT
"ENS MATA"**

**PER UN HABITATGE
I UNA FEINA DIGNA!**

Ser jove a Catalunya, avui, vol dir encarar un seguit de dificultats, tot sovint infranquejables, per tal d'assolir un dret bàsic i universal en la nostra societat: el dret a la pròpia autonomia.

Ser jove vol dir patir l'extensió d'un submercat laboral precari i precaritzador de les condicions de vida. Som objecte d'un frau sistemàtic en les formes de contractació.

Tenim dificultats greus per accedir a l'habitatge. Ser dona, tenir discapacitats o viure en ambients rurals significa una discriminació afegida. Les persones migrades, que a més solen ser joves, viuen tota la precarització del mercat laboral com a joves però a més es troben en una situació més vulnerable per les seves condicions legals.

Per nosaltres acabar amb la precarietat és qüestió de vida o mort: una feina precària porta a una vida precària, ens impedeix marxar de casa abans dels 35 anys, ens dificulta l'accés a l'habitatge i ens impossibilita construir el nostre propi projecte vital. No volem arribar als 40 anys havent encadenat 20 o 30 contractes temporals per trobar-nos d'un dia a l'altre sense feina i amb 35 anys d'hipoteca per pagar.

Sabies que...?

- El 2005 la taxa de temporalitat general es situa al 24.8 %. La taxa de temporalitat entre els joves, però, és de 45.9%. A més, el 90% dels contractes nous que es fan són temporals.
- La contractació indefinida tendeix a disminuir, sobretot entre la gent jove.
- Els joves perceben uns 8200 euros menys de salari mitjà i les dones joves cobren 9600 euros menys de mitjana.
- La temporalitat es tradueix en una gran mobilitat laboral ja que el 2005 el 74.6% dels i les joves portava treballant en la mateixa feina 3 anys o menys.
- Les taxes de sinistralitat juvenil són les més elevades: de cada tres accidents laborals, un el pateix un o una jove. Cada any moren 30 joves a la feina.
- A Catalunya la taxa de fracàs escolar és encara del 28.3%, i aquest percentatge de joves són els que pateixen les pitjors condicions de treball.
- El preu de l'habitatge continua pujant, tant la compra com el lloguer a unes taxes de creixement entre el doble i el triple de l'IPC.
- Per a la gent jove, el cost d'accés a l'habitatge suposa pràcticament el 60% dels seus ingressos.
- La regulació restrictiva de la immigració només afavoreix el capital, que disposa de treballadores i treballadors obligats a empassar-se les pitjors condicions laborals i que viuen sota la constant amenaça de ser deportats als seus països d'origen.
- Viure amb contractes temporals segrega els joves dels treballadors fixos, diferenciant les condicions de treball en funció del tipus de contracte, dificultant la sindicació i la capacitat de reivindicar els nostres drets.

Necessitem, volem, lluitem per:

- La supressió de tot tipus de contracte precaritzador. Cal acabar amb els contractes per obra i servei o eventuais que no estiguin ben justificats. La temporalitat no s'acabarà mentre sigui una oportunitat factible i rendible per a l'empresari.
- L'eliminació de la jornada "partida", perquè obliga els treballadors i treballadores a dilatar sense retribució la seva jornada laboral. Si continua la jornada partida, demanem la remuneració de les "hores mortes".
- La reducció de la setmana laboral a 35 hores sense reducció de salari, perquè viure millor no és només tenir millors salaris sinó també tenir més temps per nosaltres.
- La plena ciutadania dels treballadors immigrants, per fer front a la segmentació laboral i perquè només podrem millorar si eliminem la desigualtat entre les persones treballadores.
- Una "escala automàtica salarial" que incrementi els salaris com a mínim en la mateixa mesura que creix el cost de la vida (la inflació), per garantir per llei el poder adquisitiu dels salaris.
- Una regulació estricta de les subcontractacions per a què no s'utilitzin per diluir responsabilitats i abaratir costos laborals.
- Una renda mínima garantida perquè totes les persones tenen dret a la subsistència i no s'han de veure obligades a acceptar les pitjors condicions laborals.
- Una política d'habitatge públic de promoció directa des de la Generalitat (com la iniciada per ICV en els darrers tres anys) destinada prioritàriament a joves, gent gran i persones en exclusió. Cal assolir la promoció de 20.000 habitatges protegits anuals.
- Intervenir fiscalment en favor del lloguer i no de la compra d'habitatge.
- Donar prioritat a la recuperació d'habitatges degradats i promoure la rehabilitació amb ajuts a canvi de garantir la sortida al mercat dels pisos.
- Crear un programa de masoveria urbana que faci un cens d'habitatges desocupats i promogui l'acord entre el propietari i ocupants, de manera que s'asseguri l'ocupació de l'habitatge i que el propietari no pugui negar-se i continuar especulant.